

ദ്രുതരവ് ഓർമ്മിക്കുന്നതാണ് വാർധക്യം

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَا أَكْرَمَ شَابٌ شَيْخًا إِلَّا قَيَّضَ اللَّهُ لَهُ مَنْ يُكْرِمُهُ عِنْدَ سِنِّهِ (ترمذی)

അനുസൃതം മാലികി(g)അനിന്ന്: സുഖം (സ) പറഞ്ഞു: "രു യുഖാവ് ഒരു വ്യഥന അദ്ദേഹത്തിൽ പ്രായം കണക്കിലെ ദുത്തുകാണ് ആദരിച്ചാൽ അവൻ വാർധക്യത്തിൽ അവനെ ആദരിക്കുന്നവനെ അല്ലാഹു എർപ്പാത്തും" (തിർമിദി).

പ്രശ്നം യമായവരെ ആദരിക്കുകയും അവരോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നത് ഉന്നതവും ശ്രദ്ധംവുമായ സർവ്വാവമാണ്. അനുസൃതം മാലിക് പറഞ്ഞു: ഒരു വ്യഥൻ പ്രവാചകനെ കാണാൻ വന്നു. കുറിച്ചു സാവകാശമാണ് ആളുകൾ അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പഴിമാറിക്കൊടുത്തത്. ഇതു കണ്ണ നബി (സ) പറഞ്ഞു: "ചെറിയവരോട് കാരുണ്യവും വലിയവരോട് ബഹുമാനവും കാണിക്കാത്തവൻ നമ്മിൽപ്പട്ടവല്ല." (തിർമിദി)

വാർധക്യത്തിൽ മനുഷ്യരെ ശരിരം തള്ളുന്നു, ഏല്ലു കൾ ദുർബലമാവുന്നു, തലയിൽ നര ബാധിക്കുന്നു. വിവിധ തരം രോഗങ്ങൾ വന്നുചേരുന്നു. വേദനകൾ പൊതിയുന്നു. അയാൾക്ക് ശ്രദ്ധയും പരിചരണവും ദയയും കൂടുതൽ അന്ന് വാരുമായിത്തീരുന്നു.

വ്യഥനാരെ ആദരിക്കുന്നതിൽ മുഹമ്മദ് നബി മികച്ച മാതൃകയാണ്. പ്രവാചകൻ ഒരു വ്യഥയുടെ ചുമക് വഹിച്ച കമ്പ പ്രസിദ്ധമാണെല്ലോ. അഭ്യുഖകൾക്കും മകൾ അസ്ഥി അം (g) പറയുന്നു: ഒരിക്കൽ മകയിലെ മൻജിലുൽഹാമി ലെത്തിയ (പ്രവാചകരെ മുന്നിലേക്ക് അഭ്യുഖകൾ തന്റെ പിതാവിനെ (അഭ്യുപ്പഹാഫ) കൊണ്ടുവന്നു. അപ്പോൾ പ്രവാചകൻ പറഞ്ഞു: "ഇദ്ദേഹത്തെ വീടിൽ ഇരുത്തിയാൽ പോരായിരുന്നോ. ഞാൻ അഞ്ചോട് വരുമായിരുന്നെല്ലോ." അപ്പോൾ അഭ്യുഖകൾ (g) പറഞ്ഞു: "പ്രവാചകരേ, താ കൾ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ അടക്കൽ ചെല്ലുന്നതിനേക്കാൾ പ്രാധാന്യം ഇദ്ദേഹം താങ്കളുടെ അടക്കൽ വരുന്നതിനാണ്." തുടർന്ന് (പ്രവാചകൻ അദ്ദേഹത്തെ തന്റെ മുന്നിലിരുത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നെഞ്ചിൽ തടവിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു: "താ കൾ ഇൻഡാം സീകരിക്കുക. അപ്പോൾ അദ്ദേഹം മുന്നലി മായി" (അഹർമം).

പ്രവാചകത്തിന്റെ ദീപത്താൽ സഹാവികളുടെ ഹൃദയങ്ങൾ പ്രകാശിതമായി. പ്രവാചകനിൽനിന്ന് ഉതക്കു ഷട്ട് സാഭാവങ്ങൾ അവർ സാധത്തമാകി. പ്രായമായവർ കുവേണ്ടി സേവനം ചെയ്യാൻ അവർ സ്വയം സന്നദ്ധരായി. അവരോടുള്ള ബഹുമാനവും ആദരവുമായിരുന്നു അതിന് നിമിത്തം. അഭ്യുസലമ(g)യിൽനിന്ന് നിവേദനം: ഒരിക്കൽ സൈദുഖ്യവും സാഖിര (g) ഒടക്കപ്പുറിത് കയറാൻ ഒരു അഭിയപ്പോൾ ഇവിനു അഭ്യാസം (g) ചവിട്ടി (ഒടക്കപ്പുറിത് കയറുന്നോഴ്യും യാതെ ചെയ്യുന്നോഴ്യും കാൽ വെക്കുന്ന വസ്തു) പിടിച്ചുകൊടുത്തു. അപ്പോൾ സൈദ് പറഞ്ഞു:

"പ്രവാചകരെ പിതൃവ്യപ്പത്രാ, മാറിനിനേക്കു." അപ്പോൾ ഇവിനു അഭ്യാസം പറഞ്ഞു: "ഞങ്ങളിലെ പ്രായമായവരോടും പണ്ഡിതന്മാരാടും ഞങ്ങൾ ഇങ്ങനെയാണ് പെരുമാറുള്ളത്" (ഹാകിം).

കാലം അതിന്റെ കാൽപാടുകൾ പതിപ്പിച്ചു, രോഗ അൾ ബുഖിമുട്ടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു വ്യഥന കണ്ണാൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബലംഗരീന്തയോട് കാരുണ്യം കാണിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാർധക്യത്തെ മാനിക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന് ഉയർന്ന സ്ഥാനം കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രയാസം ഇല്ലാതാക്കിക്കൊടുക്കുക. അദ്ദേഹത്തിന് ആവശ്യമായ സേവനങ്ങൾ ചെയ്തുകൊടുക്കുക. ഏകിൽ അല്ലാഹു നമുക്ക് മഹത്തായ പ്രതിഫലം തരും. ഇഹത്തിലും പരത്തിലും അതിന്റെ സർപ്പലങ്ങൾ നമുക്ക് ലഭിക്കും.

മാതാപിതാക്കളോടുള്ള കടകകൾ വിവരിച്ചപ്പോൾ വാർധക്കുത്തെ അല്ലാഹു പ്രത്യേകം പരാമർശിച്ചിട്ടുണ്ടോ വും രാത്രിനിൽ. മാതാപിതാക്കൾക്ക് തങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളുടെ സ്വന്നേഹമസ്യംമായ പരിചരണം ഏറെ ആവശ്യമുള്ള ഘട്ടമാണെന്ന്. ആ സന്ദർഭത്തിൽ മകൾ അവരോട് പാലിക്കേണ്ണ മര്യാദകളും ശക്തമായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയാണ് അഭ്യാഹി.

പ്രായമായവരെ പരിചരിക്കുന്നതിന് വ്യത്യസ്ത രീതികളുണ്ട്. അവരുടെ സുവാവിവരങ്ങൾ അനേകിക്കുക, അവരുമായി സംസാരിക്കുക, അവരുടെ കമകളും അനുഭവങ്ങളും കേൾക്കുക, അവരെ പരിചരിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ അവരെ പരിചരിക്കാൻ യോഗ്യരായവരെ ലഭ്യമാക്കുക, പ്രായമായവർക്കു വേണ്ടി പണം ചെലവഴിക്കുക, പണം ചോദിച്ചുവാങ്ങാൻ അവരെ നിർബന്ധിതരാക്കാതിരിക്കുക, അവരുടെ ആരോഗ്യപരിരക്ഷ ഉറപ്പാക്കുക, അവർക്ക് ആശാസം നൽകുക, അവരുടെ അവസ്ഥക്ക് ചികിത്സ നൽകുക തുടങ്ങിയവ അതിൽ പ്രക്രാന്തം. സ്വന്നേഹവും വാൽസില്പം വും മല്ലം സംസാരവും ഏറെ ആവശ്യമുള്ളവരാണ് വാർധക്കു പ്രാപിച്ചുവരി. ചില കാര്യങ്ങളിലെക്കിലും അവരുമായി കൂടിയാലോചന നടത്തുന്നതും പേരക്കുടിക്കളുടെ ശിക്ഷണത്തിൽ അവരെ പക്ഷാളികളും കുടുംബത്തിലും അവരുടെ ദാത്തത്തിന്റെ പ്രാധാന്യം അവരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തും. ഇതെല്ലാം മുതിർന്നവരോടുള്ള ആദരവിന്റെയും അവരുടെ മാനിക്കുന്നതിന്റെയും അംഗീകാരിക്കുന്നതിന്റെയും ഗണത്തിൽപ്പെടുന്നു. ●